

מורכב מרצונות כמוסים וחוויות שעו" ברות עליו, ואת כל זה הוא משלב בתשובות שלו.

דרך ארץ: "נגיד שמישהו רוצה להסתלק מאיזשהו מקום, אז איש אחד אומר לו לאו אתה הולך, כמו שמישהו נוסע לאמריקה." מועצת הביטחון: "עושים אסיפה כזאת, או בממשלה או במישרד, על כסף. לפעמים מרוויחים ולפעמים לא, ויש שר אחד שהוא מסדר עניינים. הוא בטוח על משהו."

גם אני רוצה להיות מתרגם. זה מאוד חשוב, ככה אתה יודע יותר שפות. הוא היה עם תלתיים והוא דומה לי."

על אמא: "לפעמים היא כועסת, אבל זה לא נורא, כי אני מרגיז אותה. היא נולדה בצ'כיה ושכחה את הצ'כית, רק כמה מילים. היא נחמדה ויפה ונבונה וחכמה. היא אהבה את שימעון מאוד מאוד."

על אחותו בת ה-19, דפנה: "היא קצת רגונית על אמא ועליו, אבל היא די נחמדה. יש לה שיער ארוך, יש לה ידיים רבים והיא עושה דיאטה. לא רוגמנית, אסתטית קצת."

כסף - לא סימפטיה - כן

אילו שוש היתה חברה בצוות, האם היתה קולטת טוב יותר מן האחרים למה בנה מתכוון? "בלי ספק שהיה לי קל יותר, כי אני יודעת איך הראש שלו עובד, אבל לא הייתי

"אמא שלי היא עקרב!"

השאלה הכי קשה ששאלו אותו ה כתוכנית, הוא אומר, היתה מה זה

בכיתה השולחנות בביתו של אריאל לא מ' דים מתחלקים לקבוצות עבודה, והשולחנות -

בהתאם. אריאל קורא הרבה, לפחות שני ספרים בשבוע, ויותר מהכל הוא אוהב אגדות וסיפורים על חיות. "וידאו לא נכנס הביתה" אומרת אמו. שוש.

המילחמה מזיקה על מיטתו של אריאל אומר "המילחמה מזיקה לילדים ולצורות חיים

אחרים". לידו, הדובי והכלב שלו. "אני ישן איתם בלילה." הוא מספר. כאשר צולם בחדרו, הוא הצחיק את המפיק והצלם, עד שנאלצו לעשות הפסקה.

או. אני נהנית לראות אותו בטלוויזיה." אריאל: "תכתבי שהיא גאה בי".

ומה עם כסף? שוש: "הילדים לא מקבלים כסף, רק הרבה סימפטיה. זאת התוכנית הראשונה שבה משולבים ילדים. אולי במשך הזמן יראו שהם עוברים קשה כמו המבוגרים, שהם חלק מההצלחה, ויגיעו למסקנה שכי דאי לתת להם איזו תמורה. לאודווקא כסף, מתנה אולי. אבל קשה להגיד שהם לא נהנים גם ככה. כצילומים התייחסו אליהם יוצא-מך-הכלל. איציק קול יצר איתם כימיה נהדרת, והם נמ' שכו אליו כמו דבורים לרביש. הוא דיבר אליהם בצורה הגיונית ונעימה, וריפה להם את כל המתחים. היה להם יום של כסף. אריאל חזר הביתה מאושר עד הגג."

מה שיש לנו בגוף, הרגשות, שמישהו הולך לבית-חולים אז יש לו משהו ברגשות."

שוש לא מצליחה לנחש. מיסדר סיום: "שכבצא עושים מסיבה. מסיימים את הצבא, את המילואים גם. אנשים במילואים. שקבוצת חיילים עושה מסיבה. אבל זה לא מסיבה, זה משהו מיוחד. משהו גומר את הרבר הזה. הפעם היא מצליחה. מנחשת נכון גם שבת-ינשק: "שכבצא כל מיני ריבים. כמו שאתמול היו צריכים לקום ב-9 בגלל זה. שצריכים להפסיק עם הרוכים."

אריאל הגיע לתוכנית אחרי שחבי ריס-לעבודה של שוש ראו מודעה שמחפשים ילדים ואמרו לה: למה לא תנסי, הרי הוא ילד פתוח? בשבילי זה היתה אתגר, לראות איך הוא עומד בזה." היא אומרת.

גם את דפנה רצו פעם לצילומים, מספרת שוש. "אבל שימעון לא הסכים. הוא אמר שזה חידק, ולא רצה שתהיה המשכיות במישפחה. אני החלטתי להיפרך."

לא, הוא לא התחיל להרים את האף בבית, אבל חל שינוי בביטחון העצמי שלו. קודם לא היה לו כליכך, ובזכות התוכנית זה ממש הסתדר והתאזן. קודם הוא היה עצור בחברה, ועכשיו הוא מאוד נפתח. הוא שרוי במצב-רוח טוב. העניין הזה הוסיף לו עולם ומל' -

עם אבא ז"ל אריאל בן 4- בתמונה האחרונה שבה צולם עם אביו, השחקן-זמר שימעון בר. אל תגידו שצריך להזמין את ההורים של הילד הזה." ביקשה אמו. הילד רגיש.

קולטת כל דבר. מאריאל זה מאוד קשה.

"רידי מנוסי, למשל, רשם כל מה שהילד אמר, והצליח עם החריפות והמחשבה המהירה שלו באחת הת- שובות - מיגדל-שן - כשאחרים לא הצליחו. ציפי שביט היתה הפתעה לרבים וגם לי. יש לה הרבה ניסיון עם ילדים והיא פשוט נכנסה לעולם ולריימום."

עושים ניסיון קטן. לוחשים לאריאל באוזן "מחלת-נפש" והוא מסביר: "כל

מדינתיים, והכייקלה - מה זה אינפלציה, כי כל אחד יודע את זה, שערך הכסף יורד."

הוא מוכן, בשימחה רבה, להסביר מילים ומושגים, גם כשלא מצלמים אותו לאיזה קטע. למשל, פרשת השבוע: "זה בחדשות. עוברים ימים. כמו בתורה - וישב יעקב." גלגל המזלות: "סרטן, וככה זה הולך ומתגלגל כמו שמצילים משהו כים. זורקים עליו משהו עגול עד שעובר סרטן. אמא שלי היא עקרב. זאת אומרת היא לא החיה עקרב. זה לא עוצר, רק בחודש אחד אולי."

סוכסיריה: "זה בממשלה שרבים על כסף, שרוצים לקבל השקעה." בזהמה: "ששני אנשים קונים בהמה. או שמגני נים על תוף." שמורת טבע: "שחוקרים שומרים על צמחים בארץ, מדי פעם על חיות, אבל כעיקר צמחים ועצים וסכיונים. שומרים שלא יהיה ליכולך." יפה נפש: "שכונף משהו מסתדר, כמו שאתה מסדר בלגן בחדר." משא ומתן: "בממשלה שאריאל שרון רוצה דברים של שביתות, דוחה ודוחה." צירוף מיקרים: "זה יכול לפעמים לקרות בממשלה. הם מצרפים את כל הרברים בעולם ביחד ואחריכך הם סופרים כמה דברים קרו בעולם."

אריאל עונה מייד, בלי לחשוב הרבה. "הוא מאוד אסוציאטיבי, אומ' רת שוש, "שבועיים לפני ששאלו אותו מה זה אבן שואבת היינו בעתיקות קיסרית, והוא החליט שזה אם אבן, אז זה אבן עתיקה, שחפרו ומצאו. הוא קורא הרבה. שואל המון שאלות ומקבל הסברים. אני לוקחת אותו הרבה להציג, גות, סרטים ותערוכות. הדימיון שלו

אמא מל' בישא שוש מכניסה את חולצתו של אריאל אומר "לדבריה הוא תלמיד מניח את הדעת. טוב, אבל לא פרופסור."